

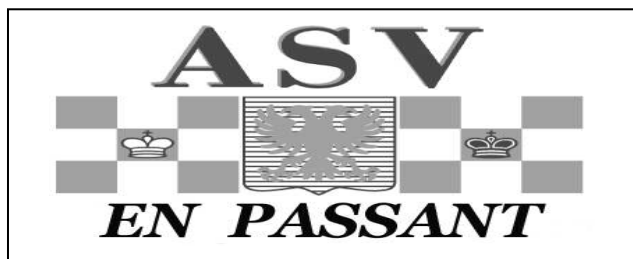
Wekelijks bulletin van de ARNHEMSCHE SCHAAKVEREENIGING

(OPGERICHT 31 OKTOBER 1891)

Redactie: R. Wille, Laan van Klarenbeek 74,
6824 JS Arnhem, tel. 026 – 3615003,
e-mail: r.wille@planet.nl

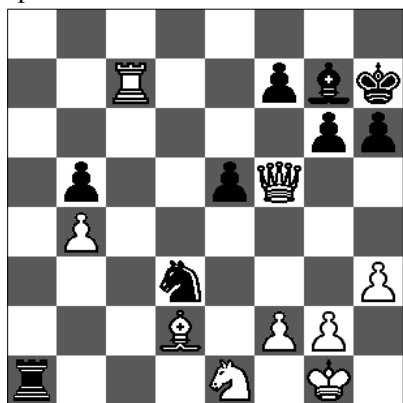
Clubavond: Donderdagavond in Activiteitencentrum
Schreuder, Vlamoven 22-24, tel. 026-3696970
Tel. aanmelden: M. Weijzenfeld 06-12618253

ASV op internet: <http://www.asv-schaken.nl>
e-mail: info@asv-schaken.nl

48^e jaargang no. 35

Oploswedstrijd: Vorige week een opgave met een lange oplossing. De stand is uit de partij Barcza – Bronstein gespeeld in de stedenmatch Moskou – Boedapest in 1949. Wit

speelde net De4xf5 met de dreiging Df5xf7xg7 en uit. Maar toch won zwart. Hoe? **Oplossing:** 1...Pxe1 2. Kf1, Pc2+ 3. Lc1, Txc1+ 4. Ke2, Pd4+ 5. Kd2, Pb3+ en wit gaf op.

Externe competitie: Wat een zaterdag hebben we weer beleefd!! Onze drie KNSB-teams verloren hun wedstrijden. En dat uitgerekend op

de jubileumdag 31 oktober, waarop ASV zijn 118e verjaardag vierde. Alleen **ASV-4** onttrok zich hieraan door vrij verrassend in de OSBO-Promotieklasse favoriet **Bennekom-1** met 4½-3½ terug te wijzen. **ASV-1** verloor met 5-3 van **Venlo**. **ASV-2** werd helemaal kansloos gelaten en ging met 6½-1½ het schip in tegen **Messemaker 1847-2** uit Gouda. Teleurstellende cijfers want zowel ASV-1 als ASV-2 waren na het goede optreden in de openingsronde optimistisch over het verdere competitieverloop. Dat heeft nu in ieder geval een fikse deuk opgelopen. **ASV-3** gaat een moeilijk jaar tegemoet. Zij verloren de belangrijke confrontatie tegen **ESG** uit Emmen met 5-3. Hoe de wedstrijden allemaal verliepen leest u in de diverse verslagen in deze EP.

Na dit zaterdaggebeuren richten we onze aandacht weer op onze teams ASV-5 t/m ASV-11. Daarvan speelt **ASV-9** a.s. maandag 9 november de zware uitwedstrijd tegen **Bennekom-2**. Dinsdag 10 november wordt er in Nijmegen één partij vooruit gespeeld uit de wedstrijd **SMB-3-ASV-5**. Een week later volgen de andere 7 partijen. Volgende week (12 november) ontvangt **ASV-6** het team van **Pallas-2** uit Deventer en speelt **ASV-11** uit bij **Rheden**. Op vrijdagavond 13 november kunt u weer naar het Schreuder Activiteitencentrum komen. Dan speelt **ASV-10** de thuiswedstrijd tegen **Het Kasteel-6j**, aanvang waarschijnlijk 19.30 uur. Natuurlijk bent u welkom en kunt u zomaar voor de gezelligheid een partijtje spelen en tevens onze senioren aanmoedigen. Schroom dus niet! Diezelfde avond speelt **ASV-7** in Huissen tegen **Variant-1**. Op 19 november tenslotte speelt **ASV-8** thuis tegen **UVS-5**.

ASV-1 weer onderuit tegen Venlo: Hoe goed de eerste ronde voor ons eerste ook was verlopen en hoe optimistisch men was over het verdere competitieverloop, ergens moest men toch ook even terugdenken aan de onderlinge wedstrijd van vorig jaar tegen Venlo, nu tegenstander in deze 2^e ronde. De Limburgers gingen er toen met een 6-2 overwinning vandoor. Geen misselijke cijfers en bovendien een terechte overwinning toen. Het verlies van vorig jaar speelde in het achterhoofd dan ook zeker mee en ergens was er dan ook ontzag voor de tegenstander. Helaas, ondanks een serieuze voorbereiding, ging het ook nu weer mis. De 5-3 nederlaag kwam vooral tot uiting aan de eerste vier borden waar zelfs geen enkel half puntje werd gescoord. Otto Wilgenhof kwam wel aardig uit de opening waarna het lang gelijk op ging. Maar toen hij een belangrijk zetje miste ging het ook meteen helemaal mis. Hij moest een kwaliteit inleveren maar belangrijker nog was dat er van zijn stelling niets meer overbleef. Voor Dirk Hoogland betekende de wedstrijd tegen Venlo zijn debuut voor ASV. In een met wit prima opgezette

donderdag 5 november 2009

partij kreeg hij een sterk pionnenfront. De druk op de vijandelijke stelling wist hij te vergroten en keurig in winst om te zetten. Duidelijk is dat ASV aan Dirk een goede en ervaren schaker heeft binnen gekregen. Richard van der Wel maakte met wit na de opening een behoorlijke fout. Fataal was dit gelukkig niet. Het werd voor hem toen tijd te gaan rommelen en iedereen die Richard een beetje kent weet dat hij dan op zijn best is. Zijn tegenstander moest dit ook ervaren. Lang hield hij zijn verdediging op orde maar het kostte hem wel veel bedenktijd. En juist die tijd brak hem op bij een van de volgende dreigingen van Richard. Hier werd niet juist op gereageerd en zo kon hij hem matzetten. Daarmee kwam ASV zelfs op voorsprong. Dat duurde echter niet lang want Wouter van Rijn verloor vervolgens. Hij verknoeide zijn opening volkomen. Lang hield hij nog staande maar het tij kon hij niet meer keren. Remco de Leeuw speelde zijn vertrouwde opening waarin dit keer de dames vrij snel werden geruild. Dit lijkt dan in het voordeel van zwart. Remco vergiste zich echter. Met een kleine combinatie verloor hij een pion. Hierdoor werd het hard werken om een moeilijk eindspel te verdedigen. Dit lukte mede omdat zijn tegenstander een loper van de verkeerde kleur had. Zo stond het 2½-2½ en had Richard nog een 4-4 eindstand in gedachten. Sander Berkhout kwam een beetje krom uit de opening. Hierop besloot hij een pion te investeren maar dit werkte nog niet, ook een volgende pion gaf niet het gewenste resultaat. Zijn tegenstander schakelde alle dreigingen uit en trok de partij definitief naar zich toe. Een tegenvaller was het verlies van Eelco de Vries. Hij had remise afgeslagen met het idee dat er meer inzet. Het werd een duur halfje want Eelco gaf met een pionzet de witte velden weg aan zijn tegenstander. De stelling was er niet naar om geforceerd op zoek te gaan naar winst. Zijn tegenstander profiteerde dankbaar van deze misrekening. Peter Boel speelde een nette partij. Heel rustig en geduldig bouwde hij aan een goede stelling waarin hij een pion won. Remise werd geweigerd omdat het eindspel gewonnen leek. Maar in deze fase liet Peter wat steekjes vallen en moest zo toch in remise berusten. Zo bleken de partijen van Eelco en Peter in deze wedstrijd beslissend en won Venlo met 5-3. Of: om met het nodige cynisme af te sluiten, er kan worden gesproken van enige progressie.

Gedetailleerde uitslag: 1. **Sander Berkhout (2175) – Rudi van Gool (2240) 0-1**; 2. **Otto Wilgenhof (2210) – Maarten Strijbos (2303) 0-1**; 3. **Eelco de Vries (2228) – Rainer Montignies (2207) 0-1**; 4. **Wouter van Rijn (2182) – Joep Nabuurs (2187) 0-1**; 5. **Remco de Leeuw (2175) – Thijmen Smit (1999) ½-½**; 6. **Dirk Hoogland (2181) – Henk van Gool (2168) 1-0**; 7. **Peter Boel (2077) – Stephan Thijssen (1956) ½-½**; 8. **Richard van der Wel – Frans Mertens (1894) 1-0. Eindstand 3-5.**

ASV-2 volledig ten onder: In het begin leek het een spannende wedstrijd te worden, maar die spanning verdween na de eerste vier uitslagen in het vierde speeluur. Theo Jurrius was vrij snel klaar. Hij was niet heel scherp, gaf al vroeg een pion weg zonder daar compensatie voor terug te krijgen en kwam in een kansloos eindspel terecht. Koert van Bommel kwam in een openingsvariant terecht die hij niet eerder gezien had. Het bleek een recente modevariant in het correspondentieschaak te zijn zo vernam hij achteraf. Hij kwam niet goed uit de opening en zijn tegenstander begon vervolgens een koningsaanval waar Koert geen verdediging op had. Léon van Tol kwam wel goed te staan en wist zijn stelling uit te bouwen tot groot voordeel. Helaas gaf hij daarna een toren weg. En dat is nu eenmaal teveel van het goede. Bij Frank Schleipfenbauer kwam een strategische stelling op het bord, waarin hij zo leek het in het begin wat gedrukt kwam te staan. Hij wist de stelling echter te houden en de partij eindigde in remise. Sjoerd van Roosmalen offerde in

de opening een pion voor een langdurig en veelbelovend initiatief, maar zijn tegenstander bleef staan en wist naar een toreneindspel met pluspion af te wikkelen. Sjoerd wist hierin echter nog een half punt te redden. Ook bij Pascal Losekoot zat het niet mee. Bij hem ontstond een strategisch gevecht, dat uitmondde in tactische complicaties. Hierbij won hij een kwaliteit, waarna zijn tegenstander naar eeuwig schaak op zoek ging. Dit lukte niet en Pascal kreeg de kans om de zwarte koning in een matnet te vangen, maar hij liet de koning ontsnappen en verloor vervolgens nog. John Sloots leek een aardige stelling te hebben, maar zijn tegenstander was zeker niet kansloos en wist het initiatief naar zich toe te trekken. John wist wel een half punt veilig te stellen. Fred Reulink tenslotte kreeg voordeel en wist een gevaarlijke aanval op te bouwen, maar ergens miste hij de goede voortzetting waarna zijn tegenstander afwikkelde naar een eindspel met toren en twee lichte stukken tegen dame, wat Fred niet meer wist te redden. Al met al zat het wel erg tegen, dus hopelijk hebben we onze portie pech hiermee voorlopig wel weer gehad.

Daan Holtackers
Gedetailleerde uitslag: 1. Léon van Tol (2139) – Eduard van Dijk (2077) 0-1; 2. John Sloots (2058) – Remco Hylkema (2063) 1/2-1/2; 3. Fred Reulink (2060) – Peter Ypma (2046) 0-1; 4. Sjoerd van Roosmalen (2060) – Reint van der Knijff (2041) 1/2-1/2; 5. Koert van Bommel (2074) – Jan Cheung (2023) 0-1; 6. Theo Jurrius (2026) – Jan Evengroen (1976) 0-1; 7. Frank Schleipfenbauer (2057) – Kees Brinkers (1932) 1/2-1/2; 8. Pascal Losekoot (1994) – Henk Jan Evengroen (1851) 0-1. Eindstand 1 1/2-6 1/2.

ASV-3 verliest belangrijk duel: Dat de 1^e ronde tegen Zevenaar verloren was kon worden ingecalculeerd maar juist tegen ESG, dat qua sterkte zeker niet boven ons derde uitsteekt, had ASV-3 er moeten staan. Maar dit belangrijke duel tegen de Emmenaren werd met 3-5 verloren. Een kostbaar verlies van beide matchpunten zal men moeten beseffen! Gerben Hendriks was als eerste klaar. Al vrij vroeg in de partij accepteerde hij een remiseaanbod omdat hij zijn stelling minder vond. Remco Gerlich wilde zijn partij rustig opzetten maar onderschatte de aanvalskansen van zijn tegenstander. Een snelle nederlaag was het gevolg. Hij verloor kansloos. Martijn Boele boekte het eerste volle punt van ASV-3 dit seizoen (het bleek achteraf ook het enige) Hij behandelde de opening van zijn tegenstander secuurder, kwam een pion voor en gaf zijn tegenstander geen kans meer om terug te komen in de partij. De pion wandelde uiteindelijk vlotjes naar de overkant. Een overwinning waarop niets viel af te dingen. Jochem Woestenburg had zachtjes uitgedrukt niet echt zijn dag. Toch ging het aanvankelijk goed. Hij bereikte met zwart een goede stelling, won een pion en bouwde het voordeel verder uit. Zo verkreeg hij een prima stelling die Jochem goede winstkansen bood. In de tijdnooffase ging het volledig mis. Om in muziektermen te spreken: hij raakte enkele verkeerde snaren. Valse tonen voerden toen de boventoon. Oftewel: enkele slechte zetten bedierven zijn stelling volledig. Na stukverlies gaf hij op. Het bleek duur puntverlies! Barth Plomp voelde zich wat griepig en kon het ook niet bolwerken. Zijn tegenstander drukte in het centrum door won daarbij de kwaliteit en niet veel later de partij. René van Alfen boekte zijn eerste halfje voor ASV maar was niet tevreden over zijn spel. Hij miste in tijdnooff kwaliteitswinst waardoor de stelling zou zijn geopend en hij daarvoor goede winstkansen had verkregen. Even later gaf zijn tegenstander zelf de kwaliteit in de veronderstelling de stelling gesloten te kunnen houden. Omdat René twee zetten later zijn laatste lichte stuk ruilde kon hij geen vorderingen meer maken en was remise onontkoombaar. Door de looper op het bord te houden had hij winstkansen gehad. Nu speelde hij in opdracht van de teamleider nog wat door, maar toen hij zag dat zowel Paul als Kees hooguit remise konden maken -waarmee de teamnederlaag een feit was- gaf hij zijn partij remise. Kees Sep speelde een voorbereide variant. Bij de 12^e zet zette hij zijn paard echter op een verkeerd veld maar ook wit koos daarop niet voor de beste looperzet. Zijn tegenstander kreeg wel een enorme aanval maar winst zat er op het eerste gezicht niet in. In tijdnooff verloor Kees een pion maar het toreneindspel was echt remise. Paul de Freytas moest hard werken voor zijn remise. Tegen oud-ASV-er Ruud Winkel kwam hij in een mindere stelling terecht en moest lang keepen. Het resterende toreneindspel hield hij knap remise. Daarvoor verdient hij zeker een compliment. Al met al een dure nederlaag voor ASV-3. Diverse spelers presteerden onder hun niveau. Men zal dus uit een ander

vaatje moeten tappen om zich op landelijk niveau te handhaven. De mouwen opstropen dus!!

Gedetailleerde uitslag: 1. Kees Sep (1981) – Osama Sadalah (2119) 1/2-1/2; 2. Remco Gerlich (1899) – Arie van Wageningen (2089) 0-1; 3. Jochem Woestenburg (2094) – Christiaan Mol (1964) 0-1; 4. Martijn Boele (1937) – Herman Voss (1988) 1-0; 5. Barth Plomp (1967) – Leo Roos (1898) 0-1; 6. Gerben Hendriks (1955) – Wim Fokkens (1897) 1/2-1/2; 7. Paul de Freytas (1938) – Ruud Winkel (1829) 1/2-1/2; 8. René van Alfen (1830) – Marcel Struik (1688) 1/2-1/2. Eindstand 3-5.

ASV-4 zorgt voor verrassende winst: Tegen Bennekom hoefde ASV-4 niet persé te winnen en kon dus onbevangen de strijd aangaan. Een positie in de middenmoot zou immers al verdienstelijk zijn daar waar tegenstander Bennekom-1 al jaren promotie naar de KNSB nastreeft. De score werd geopend door teamleider Anne Paul Taal. Hij speelde eerder al eens tegen Jan Wouters en trof deze stugge verdediger nu opnieuw. Anne Paul koos voor een wat agressievere opzet maar zijn tegenstander bleef staan. Om geen onnodige risico's te nemen werd na zetherhaling in het middenspel tot remise besloten. Daarna ging het mis bij Ivo van der Gouw. Een beetje ongelukkige nederlaag want hij had zeker kans op meer. Hij trof Hotze Hofstra, de beste speler van Bennekom, die voor de verandering nu eens aan bord 3 was gaan zitten. Het ging Ivo niet slecht af en hij kwam na een fout van zijn tegenstander zelfs 2 pionnen voor. Maar na een blunder in lichte tijdnooff ging het bij Ivo meteen verkeerd en kon hij opgeven. Paul Tulfer kwam in de opening na dameruul iets in het voordeel. Hij lokte op een gegeven moment een witte pionzet uit die even later echter goed bleek te zijn voor wit. Zijn opponent kreeg hierdoor een drukstelling maar na ruil van een stel torens kon zwart alles tegenhouden met remise als resultaat. Door een zege van invaller Daan Holtackers, die de plaats innam van Murat Duman, kwam ASV weer op gelijke hoogte. Zijn tegenstander ging in een hele moeilijke stelling onderuit. Aanvankelijk ging het gelijk op. "Het was vooral wat strategisch geschuif", aldus Daan. Zijn tegenstander vond geen duidelijk plan, waardoor Daan wat plezieriger spel kreeg. In de tijdnooffase, waarin zijn tegenstander wat meer problemen met de tijd had, tructe Daan zijn tegenstander waardoor hij een pion won en de stelling wist te openen voor zijn looperpaar. Maar Daan blunderde de pion op vrij simpele manier weer terug, maar wellicht vertrouwde zijn tegenstander dit niet en pakte de pion niet terug omdat Daan deze zet -gelukkig- overtuigend (a tempo) speelde. Hierna was het eenvoudig uit. Cruciaal bleek de winst van Ruud Wille. Hij was na de opening in een ogenschijnlijk verloren stand terechtgekomen nadat zijn tegenstander de stelling met e5-e6 kon breken en vervolgens met een stukoffer op g6 de resterende pionnen voor de koning wegsloeg. Ruud moest daarna de dreigingen met de torens en dame zien af te slaan en werd met zijn koning het bord overgejaagd naar b6. Het kan haast niet anders dat wit in deze fase ergens de winst heeft gemist. Maar Ruud bleef overeind, kon zijn beide torens activeren en won zelfs nog via een mat op de onderste rij. Zo kwam ASV voor in plaats van achter en met de resterende drie partijen, die allen remiseachtig waren, leek winst opeens kansrijk. Koen Maassen van den Brink koos in zijn partij voor een solide aanpak van de agressieve openingsopzet van zijn tegenstander. Dit resulteerde uiteindelijk in een dubbelloper eindspel. Dit leek eerst beter voor zijn tegenstander maar na een paar onnauwkeurige zetten was het wellicht zelfs iets beter voor Koen. Het was moeilijk om uit te rekenen en het risico op verlies was zodoende te groot. Daarmee eindigde deze partij in remise. Martin kon geen voordeel halen uit een wat actievere opstelling. Na de tijdnooffase waren er door beide spelers geen winstplannen te bedenken en werd remise overeengekomen. De partij van Siert Huizinga moest de beslissing brengen. Het werd een spannende partij waarin Siert zich keurig staande hield. In een moeilijk toreneindspel speelde Siert het uitstekend. Door actief te spelen kreeg zijn tegenstander geen kans. Met zijn remise werd een verrassende zege een feit.

Gedetailleerde uitslag: 1. Paul Tulfer (1965) – Mark van Lelieveld (1929) 1/2-1/2; 2. Martin Weijzenfeld (1865) – Wim Thieme (1902) 1/2-1/2; 3. Ivo van der Gouw (1909) – Hotze Hofstra (2182) 0-1; 4. Anne Paul Taal (1916) – Jan Wouters (1915) 1/2-1/2; 5. Daan Holtackers (1949) – Martijn Pauw (1966) 1-0; 6. Siert Huizinga (1875) – Ed de Beule (1963) 1/2-1/2; 7. Ruud Wille (1869) – Teunis Bunt (1913) 1-0; 8. Koen Maassen van den Brink (1803) – Harry Verhoef (1847) 1/2-1/2. Eindstand 4 1/2-3 1/2.